

PLAN PRAC W PRZEDSZKOLU

TREŚĆ NUMERU:

Poglądowość u dzieci — Dr. S. — Dowidzenia choineczko! — Idź sobie styczniu. — Przyszli Trzej Królowie — M. R. K. — Ucieczka do Egiptu — STEFANIA OTTOWA. — W Nazaret — ES. OT. — Krzyż — JANINA GILLOVA. — Zwierzęta zimą — L. D. — Moja chata — JANINA GILLOVA. — Pojechała sobie zimą do lasu po drwa. — Siwy mróz — JANINA GILLOVA. — Orzeszki — J. B. — Pan doktor — L. WISZNIEWSKI. Wróbelki i śnieżka — M. RYŻY-KOLENDOWA. — Pani zima — L. WISZNIEWSKI. — Rozplanowanie. — Jakie pomoce będą nam potrzebne w m-cu styczniu. — Tylko w jedności jest siła. — Dom z kartonu. — Domek z ogrodzeniem. — Roboty ze słomy prasowanej. — Z książek nadesłanych.

Poglądowość u dzieci

Obserwując rozwój poznania i psychiki dziecka, musimy zahaczyć się o problem poglądowości i werbalizmu u dzieci. Wprawdzie dziecko nie przechodzi stadium pierwotnego rozwoju języka, gdyż otoczenie dziecka operuje gotowymi pojęciami i wszczepia je także dziecku, jako pojęcia już gotowe. Słowa więc zdobywa dziecko przede wszystkim przez pogląd. Dlatego nieraz w rozmowie z dzieckiem pomagamy sobie mimiką, ruchami rąk, gestykulacją wogóle.

Dziecko uczy się również pojęć abstrakcyjnych, gdyż sama mowa jest przecież symbolistyką — daleko posuniętą abstrakcją. Najpierw dziecko poznaje słowa, oznaczające konkrety z otoczenia. Poznanie to idzie drogą poglądu jaki my i samo dziecko obserwując, patrząc i stykając się z różnymi przedmiotami ze swego otoczenia, poznaje. Poglądowość więc jest kardynalnym wskazaniem w obcowaniu z dzieckiem i uczeniu go mowy.

W przedszkolu zatym wolno nam stosować tylko poglądowość, mimo że samo dziecko operuje także i pojęciami najbardziej abstrakcyjnymi jakimi są: przestrzeń i czas. Pozna-

nie pojęcia czasu kończy się zwykle u samego jego progu. Dziecko w wieku przedszkolnym w samym czasie się nie orientuje, słowa oznaczające pojęcie teraźniejszości, przyszłości, dziś, wczoraj, jutro, rok są przeważnie słowami nic nie znaczącymi. Natomiast pojęcie przestrzeni jest dla dziecka bardziej przystępne, gdyż może je poznać przez pogląd. Pojęcie przestrzeni łatwiej dziecku kojarzy się z jego przeżyciami niż pojęcie czasu. Pojęcie czasu jest dla dziecka raczej czczym werbalizmem, gdyż nie może zdobyć go drogą poglądu.

Pojęcia: tam, tu, bliżej, koło, obok, dalej i t. p. dziecko rozumie i może się do tych przysłówek miejsca zastosować. Nie trzeba dowodzić, że pojęcie „tam” powstało u dziecka poglądowo np. kładąc jakąś rzecz obok szafy i wskazując miejsce palcem mówiliśmy, że rzecz stoi „tam”, dawaliśmy dziecku pojęcie poglądowe. Tak więc przez pogląd i sąsiedztwo rzeczy już znanych dziecku poznaje ono wszystkie przysłówki miejsca. Oczywiście pojęcie ogólne przestrzeni, jako pojęcie nie wchodzi tu w grę. Świadomości tego słowa u dziecka nie ma.

Dziecko poznaje pojęcie „tu”.

„tam” dlatego, że poglądowo możemy to dziecku przedstawić, posługując się palcem czy krokiem, a do określenia „jutro” nie możemy użyć żadnego poglądu i dlatego pojęcie to dla dziecka w wieku przedszkolnym jest niedostępne. Werbalizm u dzieci nie powinien być stosowany, w żadnym wypadku, gdyż wykuwając niezrozumiałe wyrazy dziecko uczy się bezmyślności, co jest ogromnie szkodliwe dla jego rozwoju.

Od niczego bowiem nie jest dziecko tak dalekie w pierwszym okresie swego rozwoju, jak od próżnych, nic dla niego nie mówiących słów. Strońmy więc od werbalizmu u dzieci, a korzystajmy w przedszkolu tylko z poglądu. Nie wolno nam zatym podawać dziecku słów nie opartych na poglądzie. Pamięci dziecka nie wolno nam obarczać pojęciami, które nie mogą być doświadczone.

Werbalizm hamuje rozwój dziecka, który idzie tylko drogą poglądu.

Dziecko samo z natury dąży do rozszerzania swego horyzontu poznawczego przez „pogląd” pytając ciągle „co to?”

Dlatego też dziecięce pytania są dla rozwoju dziecka bardzo ważne, należy na nie odpowiadać rozumnie, odpowiednio, a nie pakować wiedzę dziecku werbalnie.

Gdy dziecko przejdzie pierwsze stadium wyrazów onomatopeicznych możemy przejść do nazw nowych rze-

czy, pod warunkiem stosowania zawsze poglądowości. Przy tym pamiętajmy, że dziecku należy podawać wyrazy w ich brzmieniu fonetycznym, a nie zdrobniałym, jak dziecko mówi, gdyż dziecko dobrze słyszy, a nie może dobrze wymawiać z powodu niedorozwoju jeszcze odpowiedniego krtań i organu głosowego. Unikajmy jak najskrupulatniej niewłaściwej wymowy. Mówmy prawidłowo, nawet jeżeli dziecko nie może tego zrobić tak samo.

Rozszerzanie słownictwa dziecka zaczynać zawsze będziemy od najbliższego otoczenia i poglądowo. Stopniowo potem przechodzić będziemy do rzeczy z którymi wiąże się życie dziecka, sięgniemy do przeżyć jego i rozszerzymy słownictwo z zakresu życia emocjonalnego. Z poznania najbliższego otoczenia przejdziemy do poznania otoczenia dalszego i tu duże znaczenie będą miały wycieczki, organizowane do ogrodu, na podwórko, na ulicę, do lasu, na łąkę, do sklepu i t. p.

Starajmy się o to, by dziecko poznało wszystko poglądowo, by np. bawiąc się zabawkami mogło je dostatecznie poznać, usłyszeć głos wydawany przez nie, bądź widzieć ich ruchy, gdyż wszystko to przemawia do dziecka wprost swoim poglądem. A za tym pamiętajmy, że tylko pogląd prowadzi do właściwego rozwoju dziecka.

Dr. S.

Podajemy do wiadomości tych P. T. Prenumeratorów, którzy regulują należności za prenumeratę miesięcznie lub winni są sumy do 1 zł., że należności te możemy przyjąć w znaczkach pocztowych.

Dowidzenia choineczko

(materiał do rozmowy — wspomnienia ze świąt).

Dowidzenia choineczko,
Dowidzenia mała!
Dziękujemy żeś przez święta
Grzecznie u nas stała!

Czy pamiętasz, jak to było
Wszystkim nam wesoło,
Kiedy ciebie małe dzieci
Otaczały wkoło?...

Czy pamiętasz, jak to byłaś
Prześlicznie ubrana,
Łańcuszkami zawieszona,
Śnieżkiem obsypana?...

Czy pamiętasz, jak mrugałaś
Ślicznymi ogniami,
I sypałaś złoconymi
Na nas orzeszkami?...

Dowidzenia, lecz pamiętaj,
Choineczko mała,
Byś za roczek znowu do nas
Zimą przyjechała!

Idź sobie styczniu

Oj, styczniu srogi, oj, styczniu zły,
Do każdej szkody zuch jesteś ty!
Pocóż ci było mrozić wróbelka?...
A zimno poco wpuszczasz do chat-
ki?...

Czy to jest taka przyjemność wielka
Patrzyć, jak tupią na mrozie dzia-
tki?...

Idź sobie, styczniu, idź sobie tam,
Hen, do krainy północnej bram!
Zabieraj z sobą wichrzysko stare,
Mróz, co maluje nosek każdego,
Zabieraj dzionki zimne i szare...
Tylko... bałwanka zostaw swojego!...

Przyszli Trzej Królowie

Przyszli Trzej Królowie, Jezusku,
do Ciebie,
Wiodła ich gwiazdeczka srebrzysta
na niebie.
Przyszli Trzej Królowie, przed szop-
ką czekają,
Pozwól niechaj Ciebie Jezu powitają!

Hen, z dalekich krain, ze wschodu
przybyli,
I pokłon Dzieciątku w stajence zło-
żyli
Powiedzcież, Królowie, a skądże wy
wiecie,

Że to mały Jezus, że to Boże Dzie-
cię?...

— Czytaliśmy w księgach, gwiazdka
nam mówiła,
Że Maria w stajence Syneczka po-
wiła,
Że to Dziecię Święte przyszło do nas
z nieba,
Że Mu złożyć dary i pokłon dziś
trzeba!

M. R. K.

Ucieczka do Egiptu

(materiał do rozmowy religijnej).
*Plakał serdecznie Jezus małeńki,
 choć był na rączkach
 Świętej Mateńki.*

Bo zły król Herod, jak to już wie-
cie,

chciał zgubić, zabić!

Jezusa — Dziecię.

Lecz Józefowi — Opiekunowi

anioł się jasny

ukazał z nieba

i rzekł:

— Weź Dziecię i Matkę Jego

i do Egiptu uciekać trzeba!

Więc ciemną nocą, do obcej ziemi

uciekał Józef z ukochanymi.

*Często nie mieli wody do picia,
 do wykąpania Dziecka,
 do mycia.*

*W nocy cierpieli zimno, chłód srogi,
 w dzień oś upału mdlały Im nogi.*

I głód dokuczał

Im nieraz wielki,

brakło im chleba,

mleka kropelki!

Och, wycierpieli trudów niemało,

Ale Dzieciątko

Im ocalało.

Bo do Egiptu

przybyli wreszcie

i zamieszkali

w spokojnym mieście.

Stefania Ottowa.

W Nazarecie

(materiał do rozmowy religijnej).

W dalekiej od nas ziemi,

w miasteczku Nazarecie,

żył cicho w biednej chatce

Pan Jezus, Boże Dziecię.

Jezusek, chłopczyk mały

pomagał Swej Mateńce,

nosił w dzbanuszkach wodę,

z kwiateczków związał wieńce.

Świętemu Józefowi

przynosił znów deseczki,

białe owiecki pasal

na łące niedaleczkiej.

A smutnych i ubogich

pocieszał On tak słodko,

że każdy się uśmiechał,

choćby był sierotką.

I wszyscy, młodzi, starzy

kochali Go dokoła

i wszyscy się cieszyli,

gdy kogoś z nich zawołał.

Was również, drogie dzieci

pokocha świat nasz cały,

jeśli będziecie dobrzy,

Jak był Jezusek Mały.

Es. Ot.

Krzyż

(tekst do rozmowy religijnej).

Na tym polu przy zagrodzie

stoi sobie wielki krzyż.

Pod tym krzyżem, patrząc wzwyż,

Matuła się modła co dzień.

— Wielki Boże! Ty od złego

broń Maciusia, synka mego!

Niechajże mu, dobry Panie,

żadna krzywda się nie stanie!

Stoi sobie wielki krzyż,

patrzy w słońko na zachodzie.

Pod tym krzyżem, patrząc wzwyż,

Matuła się modła co dzień.

Maciusiowa wioska.

Janina Gillowa.

Zwierzęta zimą

(materiał do rozmowy — co robią zwierzęta zimą).

Misio, misio, miś
zasnął sobie dziś.
Nie boi się wcale głodu,
ani zimowego chłodu.
Całą zimę będzie spał,
własną łapę będzie ssal,
misio, misio, miś!

Wiewióreczka ta
rude futro ma.
Więc otuli się, jak derka
w ciepłuteńkie swe futerko.

I orzeszki dał jej las
na zimowy, ciężki czas,
wielki zapas ma!

I ty ciepły płaszcz
wilczku bury masz.
Ostrej zimy się nie boisz,
bo nie zmarzniesz w futrze swoim.
Tylko proszę cię:
nie rusz owiec, nie,
Wilczku bury nasz!

Z. D.

Moja chata

(tekst do rozmowy — kocham swoją chatę).

Moja chata żerdziami podparta,
bo się chyli i gnie od starości,
ale zawsze dla wszystkich otwarta,
chlebem czarnym każdego ugości.
Moja chata ma dach kryty słomą
i okienka ma takie malutkie...
Ale mi tu wesoło! Wiadomo!
Po cóż karmić się łzami a smutkiem?
Mojej chacie całym dzionkami
Jasne słońko tak złoto przyświeca,

w mojej chacie świerszcz mieszka i
gra mi
swoje śliczne piosenki zza pieca!
Mojej chaty anieli mi strzegą,
niosąc spokój, jakiego nie znacie!
Wielka zgoda tu jest. I dlatego
tak mi dobrze, jak nigdzie, w tej
chacie!
„Maciusiowa wioska”.
Janina Gillowa.

Pojechała sobie zima do lasu po drwa

(Bajka).

Pojechała sobie zima
Do lasu po drwa,
Bo wygasło na kominku,
Cóż, czy marznąć ma?...

Już wróciła z drzewem z lasu,
Wnet ogrzeje się.
Płonie ogień na kominku,
Zima śmieje się!...

Trzeba było sobie, Zimo,
Tak, jak każdy z nas,
Naszykować dużo drewek
Na zimowy czas!

Teraz bajkę opowiada!
Chodźcie, dzieci, wraz!..
Ciepło, miło i wesoło
W mroźny, zimny czas!...

Siwy mróz

(tekst do rozmowy — na dworze mroźno).

Siwy mróz przed chatą klęka
i maluje precz okienka:

Na tej szybcie liście
iskrzą się srebrzyście.

Na tej drugiej zasie
laka w kwietnej krasie.

Na tej od komina
tęcza się rozpina.

A na tej od dźwierzy
wilk zębiska szczyrzy:
— Ha-uuu! Ha-uuu!...

W Wojtusiowej Izbie.

Janina Gillowa.

Orzeszki

Zabawa rytmiczna. Śpiew na mel. „Krakowiaczek jeden”.

Orzeszki:

1.

My jesteśmy małe
Orzeszki laskowe —
Brazowe czapeczki,
Sukieneczki nowe.

Tupu, tupu, hej, hej,
Zatańczmy wesoło!

Tulu, tulu, lećmy bis!
i zawiążmy koło.

2.

Stroiliśmy w lecie
Gałąź leszczynową,
Słonko nam spaliło
Buzie na brazowo.

Tupu, tupu i t. d. (bis).

3.

Przyszedł pan leśniczy
Uchylił czapeczki —

Wpadliśmy do kosza,
Zostały listeczki...

Tupu, tupu i t. d. (bis).

4.

Drewniany dziadulku
Powiedz, powiedz cicho,
Ile nas orzeszków:
Cetno czy też lichu?

5.

Tupu, tupu, hej, hej,
Zatańczmy wesoło;
Tulu, tulu, w górę!
Weźmy dziadka w koło.

6.

Tupu, tupu, hej, rej,
Dziadulek się myli —
Nie wie ile nas tu
Zostało w tej chwili!

Objaśnienia zabawy. Orzeszki tworzą koło, w środku stoi dziecko-dziadek od orzechów, któremu się dzieci kłaniają, deklamując lub śpiewając pierwszy czterowiersz. Zwrotkę powtarzającą się, ilustrują dzieci odpowiadającymi słowom ruchami np. przy słowach: tupu, tupu — przytupywanie, na „hej” kłanianie lub powiewanie ręką w górę. Przy słowach „tulu, tulu” — pochylenie i drobny chód. „W górę hop” — podskok i koło. Przy drugiej i trzeciej zwrotce zwracają się dzieci do dziadka i opowiadają jak to było w lesie. Następnie kilkoro

dzieci (2, 3 lub 4) wchodzi do środka koła i śpiewają zwrotkę 4-tą. Po prześpiewaniu dziadek liczy orzeszki znajdujące się razem z nim w kole i odpowiada ile jest orzeszków, jeżeli dobrze policzył, wówczas orzeszki biorą się za ręce tworząc wewnętrzne koło i śpiewają strofkę 5-tą, jeżeli się pomylił, śpiewają strofkę ostatnią, a jedno z dzieci wymyka się do ogólnego koła. Dziadek liczy na nowo i odpowiada ile jest orzeszków (dwa, trzy i t. p.). Jeżeli dobrze policzył, ma prawo wybrać na swoje miejsce inne dziecko, jeśli nie odgadnie, gra idzie od początku. J. B.

P a n d o k t ó r

(tekst do rozmowy na temat higieniczny).

Krychny lalka bardzo chora —
trzeba posłać po doktora.

A ten doktor to ta Klara —
przyszła zaraz w okularach.

Przyszła zaraz z wielką teczką:
— Żle, źle bardzo jest z lalczką.

Przed wszystkim, moje panie,
postawcie jej kilka baniek.

Ja zapiszę jej dwa proszki:
jeden kwaśny, drugi gorzki...

Kachna na to: — Lala zdrowa,
możesz proszki swoje schować!

— Nie umiesz się bawić wcale!...
— Tak mi skrzywdzić chciałaś lalę!

L. Wiszniewski.

W r ó b e l k i i ś n i e ż k a

Nasz wróbelek po kamyku
W lewo — skiku, w prawo — skiku.
Dziobkiem puka, ziarnka szuka.

Mała śnieżka to ujrzała.
Hopsa!... z dachu przyleciała.

— Tam ziarenko, przy okienku!
Frrr... po ziarnko! Już go niema,
Tylko biała wszędzie ziemia.

— Ćwirrr... oj, mało, jeszcze mało! —
M. Ryży-Kolendowa.

P a n i z i m a

Zima — wielka pani —
białe szatki na niej.
Ma synka Mrozika —
znacie łobuzika?
Ma córeczki Śnieżki —
wyszły już na ścieżki.

Szedł Jasio do cioci,
a tu Mrozik psoci.
Za paltocik wchodzi,
mrozi, ziębi, chłodzi.
Jasio myku — myku! —
jest już przy piecyku.

I szły dwie dziewczynki —
spotkały śnieżynki.
Te maluskie panie
poszły zaraz w taniec.
Kręciły się zwawo
w lewo i na prawo.

Zima — wielka pani —
białe szatki na niej.
Ma dzieci kilkoro;
gdy się razem zbiorą,
wieczorem czy nocą,
zaraz ludziom psocą!

L. Wiszniewski.

Projektowane tematy zajęć na miesiąc styczeń

Data	Uwagi
<p>Dn. 10. I.</p> <p>Przyjście dzieci do przedszkola. Rozmowy indywidualne z dziećmi co robiły w czasie świąt. Opowiadania, zabawy i zajęcia dowolne.</p>	<p>Ze względu na to, że po świątach dzieci są pierwszy raz w przedszkolu należy tak zorganizować zajęcia w tym dniu, by dzieci zbytnio nie krępować, aby przejście do pracy zorganizowanej było stopniowe.</p>
<p>Dnia 11. I.</p> <p>Rozmowa na temat — jak spędziliśmy święta. Zabawy dowolne. Zajęcia na temat dowolnie wybrany. Ćwiczenie spostrzegawczości na dowolnej pomocy pedagogicznej.</p>	<p>Rozmowy o tym, jak spędziliśmy święta, będziemy tak prowadzili, by dać możliwość wypowiedzenia się wszystkim dzieciom. Zabaw żadnych nie będziemy organizować, pozwolimy dzieciom bawić się dowolnie. Ćwiczenie spostrzegawczości możemy przeprowadzić także na przedmiotach z otoczenia.</p>
<p>Dnia 12. I.</p> <p>Rozmowa na temat religijny. Przypomnienie o święcie obchodzonym w czasie ferii „Jak to Trzej Królowie złożyli pokłon Jezusowi”. Zabawa ze śpiewem lub ćwiczenia rytmiczne z muzyką. Zajęcia — wycinanki lub wydzieranki. Ćwiczenie barw na kartonikach, układanki.</p>	<p>Po przeprowadzonej rozmowie o „Pokłonie Trzech Króli” śpiewamy razem z dziećmi kolędę: „Mędrcy Świata”. Na zajęciach możemy także przygotować karton, z którego dzieci będą mogły robić ozdobne pudełka.</p>
<p>Dnia 13. I.</p> <p>Rozmowa na temat: „Mamy Nowy Rok”. Zabawy — z piłeczkami i wyścig z dużą piłką. Zajęcia — budownictwo z klocków. Ćwiczenie wielkości: duży — mały — segregowanie przedmiotów w/g ich wielkości</p>	<p>Rozmowę o Nowym Roku przeprowadzimy jak najogólniej, spojętnych rozważań na temat czasu, przeprowadzać nie będziemy. Ćwiczenie wielkości możemy przeprowadzić na przedmiotach z otoczenia, lub zabawkach.</p>
<p>Dnia 14. I.</p> <p>Rozmowa przyrodn. — jak żyją zwierzęta zimą. Zabawy dowolne, lub „Stary niedźwiedź mocno śpi”. Zajęcia — modelowanie z gliny, lub wycinanki. Ćwiczenia słuchu — rozróżnianie szmerów i dźwięków.</p>	<p>Jak żyją zwierzęta zimą, rozmowę tę nawiążemy do dawnych rozmów o przygotowaniu się zwierząt do zimy, gromadzeniu pożywienia, budowie mieszkań i t. p. Na zajęciach, z gliny ulepimy te zwierzątka, które śpią w zimie. Przy przeprowadzeniu ćwiczenia słuchu dzieci muszą mieć oczka zamknięte.</p>

Dnia 15. I.

Przygotowanie do uroczystego obchodu imienin Pana Prezydenta.

Zabawy dowolne — inscenizacja.

Zajęcia — przygotowanie i klejenie cho-
ragiewek.

Ćwiczenie zdobnicze na układance.

Odpowiedni materiał obchodu
znajdą PP. Wychowawczynie w daw-
nych numerach „Planu Prac w Przed-
szkolu”.

W r. b. teksty będą podane w nu-
merze lutowym, który ukaże się w
połowie stycznia.

Dnia 17. I.

Rozmowa na temat relig. „Ucieczka do
Egiptu”.

Zabawy — gry bieżne.

Zajęcia — malowanie.

Ćwiczenia orientacji, gdzie się rozlega
dzwonek.

Ćwiczenie orientacji możemy prze-
prowadzić z dzwonkiem w kole.
Dzieci siedzą z zamkniętymi oczka-
mi, a jedno pocichutku biega i ci-
cho dzwoni w jakimś miejscu. Dzieci
siedzące wskazują rączką kierunek,
gdzie rozległ się głos dzwonka.

Dnia 18. I.

Rozmowa o orzeszkach.

Zabawa w orzeszki.

Zajęcia — klejenie samolocików z orzesz-
ków lub innych zabawek.

Ćwiczenie dotyku — twardość różnych
przedmiotów.

Rozmowę o orzeszkach przepro-
wadzimy w nawiązaniu do okresu
świętecznego, albo do rozmowy o
wiewiórce i jej pożywieniu.

Dnia 19. I.

Ćwiczenie rachunkowe do 5 na orzesz-
kach lub na pomocy pedagogicznej „Sa-
molociki”.

Zabawy w samoloty.

Zajęcia — budownictwo z klocków.

Ćwiczenie orientacji — segregowanie
różnych przedmiotów.

Ćwiczenie rachunkowe możemy
przeprowadzić na różnym materiale,
jaki mamy zgromadzony w przed-
szkolu.

Dnia 20. I.

Ćwiczenie mowy na obrazkach z czte-
rech pór roku. Temat — jak człowiek po-
maga przeżywać zwierzętom.

Zabawy i gry bieżne.

Zajęcia — malowanie.

Ćwiczenie barw na materiale dowolnym.

Omówienie tematu — jak człowiek
pomaga przeżywać zwierzętom —
przeprowadzimy w nawiązaniu do
tematu jak żyją zwierzęta zimą.

Dnia 21. I.

Rozmowa na temat — jak mróz maluje
szyby.

Zabawy lalkami i w konie.

Zajęcia — malowanie na ciemnym pa-
pierze białą farbą.

Ćwiczenie kształtu — na pomocy pe-
dagogicznej — „Gwiazdki”.

W rozmowie o mrozie poruszymy
także i to, że należy się go wystrze-
gać i ubierać się ciepło.

Ćwiczenie kształtu możemy prze-
prowadzić na pomocy pedagogicz-
nej lub kartonikach układanki.

Dnia 22. I.

Rozmowa na tem. obyczaj. „Kocham swoją chatę”.

Zabawy ze śpiewem.

Zajęcia — wycinanie i klejenie chaty.

Ćwiczenie kierunku na obrazku — co się znajduje przy domu.

Dnia 24. I.

Rozmowa na temat religijny: „Życie P. Jezusa w Nazarecie”.

Zabawy — marsze i korowody.

Zajęcia — wykańczanie domków z zajęć dnia poprzedniego.

Ćwiczenia równoważne na drabinach.

Dnia 25. I.

Rozmowa rzeczowa — jakie sprzęty są w mojej chacie.

Zabawa „w orzeszki”.

Zajęcia — wycinanki, lub roboty patyczkowe (łóżko, stół, krzesło, ława i t. p. wg wyboru dowolnego).

Ćwiczenie spostrzegawczości.

Dnia 26. I.

Ćwiczenie rachunkowe na pomocach pedagogicznych lub kartonikach, układanki. Spacer.

Dalsze przygotowania do Imienin Pana Prezydenta.

Dnia 27. I.

Ćwiczenie mowy na obrazkach z pomocy „Cztery pory roku”, dla miasta — uprzążanie śniegu, dla wsi — prządky.

Zabawy ze śpiewem.

Zajęcia — roboty patyczkowe.

Ćwiczenie termiczne — gorący i zimny.

Dnia 28. I.

Bajka o zimie, co po drwa do lasu pojechała.

Zabawy — inscenizacje dowolne.

Zajęcia — rysunki lub zdobienie pudełek słomką.

Ćwiczenie baryczne — które pudełko jest najcięższe.

Ćwiczenie kierunku przeprowadzimy na obrazku, który przedstawia dom, bądź też ustawiamy wyklejony na zajęciach domek i rozmieszczamy koło tego domku różne przedmioty. W ćwiczeniu należy starać się uwzględnić kierunki takie jak np. za (domem), koło (domu), nad (domem), pod (domem). Dla stwierdzenia jak orientują się dzieci w określaniu kierunków w rozmowie będziemy używali takich rozkazów jak: połóż drabinkę koło domu, połóż małe koło na dachu i t. p.

Po wykończeniu domków należałoby także przygotowywać chorągiewki do uroczystego obchodu w dniu 1 lutego.

Ćwiczenie spostrzegawczości możemy przeprowadzić na przedmiotach z zajęć, a więc ustawiamy na stoliczku stół, krzesło, ławę i t. p. najwięcej 4 przedmioty i po chwili dzieci odwracają się, a my usuwamy jeden z przedmiotów. Na dany znak, dzieci odwracają się i mówią jakiego przedmiotu jest brak.

Drugą połowę stycznia poświęcimy na przygotowanie do uroczystego obchodu Imienin Pana Prezydenta. Pamiętać będziemy także o tym, by część czasu wolnego poświęcać na spacer.

Z robót patyczkowych możemy robić sanki lub wóz.

Zdobienie pudełek słomką patrz dalej — Roboty ze słomy prasowanej.

Dnia 29. I.

Rozmowa na temat religijny: „Krzyż strzeże naszej wioski”.

Zabawy na śniegu.

Zajęcia — modelowanie z gliny lub plasteliny.

Ćwiczenie zdobnicze na kartonikach układanki.

Rozmowę relig. nawiążemy do rozmów o swojej chacie i wiosce. Krzyż broni wioskę od złego. Matuś modli się pod krzyżem. Prosi o błogosławieństwo.

Dnia 31. I.

Przystrajanie przedszkola i ostateczne przygotowanie do uroczystego obchodu Imienin Pana Prezydenta.

Program uroczystości ułożymy razem z dziećmi.

Przypominamy wszystkim P. T. Czytelnikom naszego czasopisma, że odpowiedni materiał na imieniny Pana Prezydenta znajdą w książce p. t. „Inscenizacje, wierszyki i piosenki o kolicznościowe w przedszkolu” Książkę nabyć można w Wydziale Wydawniczym Z. P. N. P. i W. Warszawa, Marszałkowska 53-a m. 24. Konto PKO 16685. Cena książki wraz z przesyłką pocztową wynosi zł. 4 gr. 50.

Jakie pomoce pedagogiczne będą nam potrzebne w m-cu styczniu

Pomoce pedagogiczne.

1. Rzemieślnicy (szewc, kowal, stolarz, murarz) pomoc dla dzieci starszych 4 tablice, 48 tabliczek (pomoc daje nam do rozmów o pracy ludzi; narzędziach i wytworach pracy. Komplet 6 zł.

2. Co gdzie kupujemy? (sklep spożywczy, mydlarnia, sklep z materiałami piśmiennymi). Komplet 5 zł.

3. Środki komunikacji. Komuni-

kacja lądowa, powietrzna i wodna, 3 tablice, 36 tabliczek. Komplet 5 zł.

4. Jak się dzieci bawią, 4 tabl., 16 tabliczek. Komplet 3 zł. 50 gr.

5. Loteryjka trzech stopni, 6 tabl., 8 tabliczek. Komplet 1 zł. 50 gr.

6. Samoloty, pomoc do ćwiczeń rachunkowych — 1 zł. 50 gr.

7. Domino liczbowe do 5 — 1 zł. 80 gr.

8. Domino przedmiotowe — 1 zł. 80 gr.

Tylko w jedności jest siła

Doceniając wagę wspólnego wysiłku dla dobra wychowania przedszkolnego, a tym samym dla dobra młodych pokoleń drukujemy poniżej odezwę oddziału Warszawskiego Związku Polskiego Nauczycielstwa

Przed szkół i Wychowawców, wzywając wszystkie Koleżanki Nauczycielki Przedszkoli do wspólnej pracy dla dobra dzieci i Ojczyzny.

Redakcja.

Związek Polskiego Naucz. Przedsz. i Wychowaw.

Do

Koleżanek — nauczycielek Przedszkoli.

Wszystkie, które pracujemy w przedszkolach, jako nauczycielki, związane jesteśmy węzłami koleżeńskiej przyjaźni i łączy nas wielka wspólna idea: *Dobro dzieci i dobro Ojczyzny*.

Pracujemy cicho, ofiarnie i bez rozgłosu. Jedynym naszym celem jest wychować jak najlepiej powierzoną naszej pieczy dziatwę, znaleźć dla wszystkich dzieci wolne miejsca w przedszkolach, zapewnić sobie możliwość egzystencji i należne uznanie ze strony społeczeństwa. Dla realizacji

tych celów stworzyliśmy własną, zawodową organizację, która powoli, lecz systematycznie zamienia w czyn nasze projekty. Niestety krążą między nami ciągle różne „mąciwody” starają się nas poróżnić i wyzyskać dla swoich celów osobistych. Tym „mąciwodom” zawdzięczamy, że tyle nas jest bez pracy, że mamy tak bardzo skromne uposażenia, że liczba przedszkoli stale się zmniejsza, bo energię i siły lokujemy w swarach, niezgodzie.

KOLEŻANKI! Przeczytajcie uważnie odezwę Zarządu Głównego naszej organizacji, drukowaną w numerze 5 „Planu Prac”, sięgnijcie w głąb swego sumienia, które napewno nakaze Wam połączyć się w jedną, zawodową, niezależną organizację. Nie namyślajcie się ani chwili nad zjednoczeniem się w jedną rodzinę związkową, dawajcie innym koleżan-

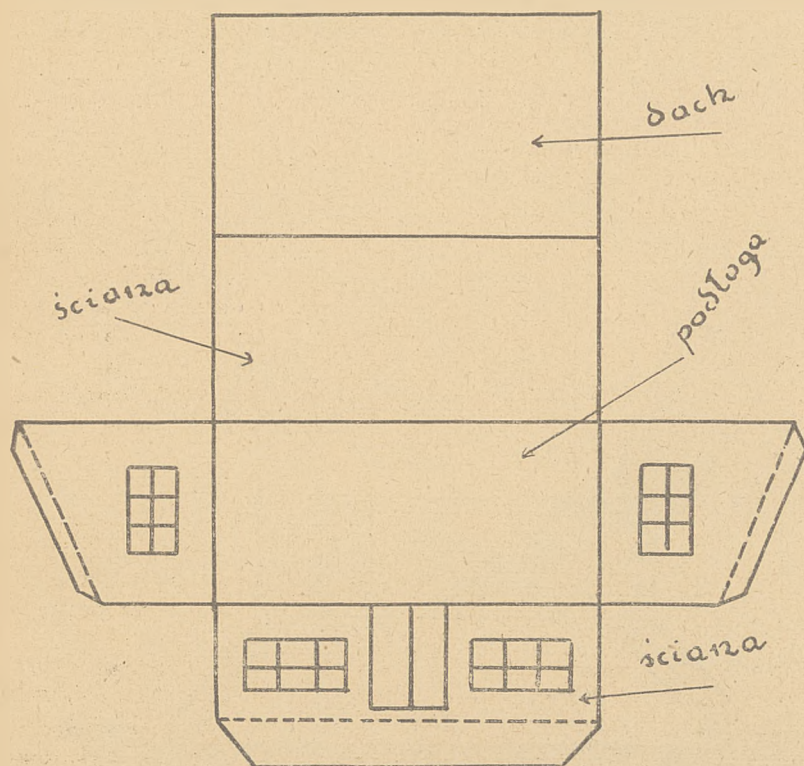
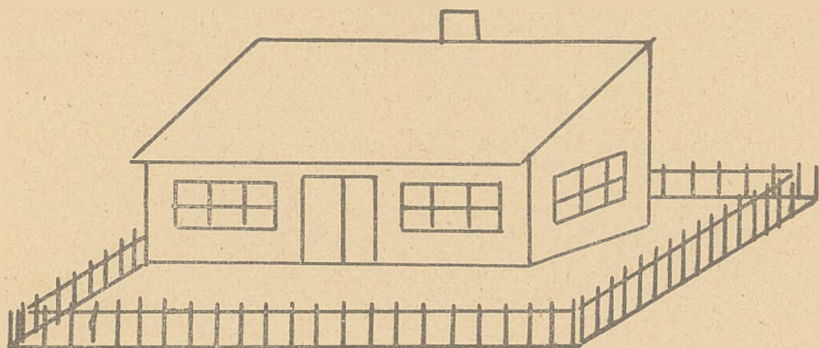
kom do czytania nasze odezwy Zw. P. N. P. i W. Zapisujcie się na członków.

* Za Zarząd Oddziału
Zw. Pol. Naucz. P. i W.
w Warszawie.

(—) . Kropówna,
Przewodnicząca.

(—) A. Bratkowska,
Sekretarz.

Dom z kartonu

Domek już gotowy i wyklejony

Domek z ogrodzeniem

(robota z kartonu)

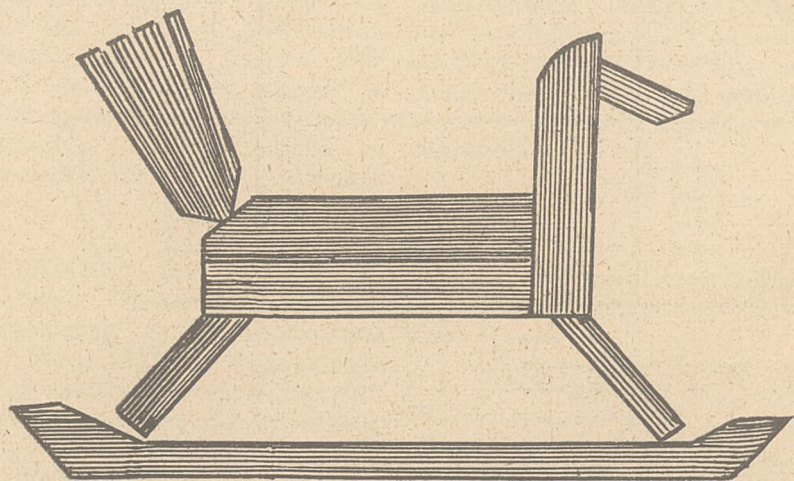
Na kolorowym kartonie rysujemy domek wg. podanego wzoru, wycinamy okna i drzwi oraz całość. Na liniach kreskowanych zaginamy paseczki i skleamy ściany z dachem. Domek gotowy naklejamy na dowolnej wielkości tekturze. Na obwodzie rektury robimy otwory i umocowujemy patyczki tworząc w ten sposób

plotek. Plotek przeplatamy lóžno pasieczkami, w środku robimy bramę z patyczków. Na utworzonym w ten sposób podwórku, koło domu ustawiamy różne zrobione przez dzieci przedmioty, jak ławeczki, drabinki i t. p. Oraz ulepione z plasteliny zwierzęta domowe.

Roboty ze słomy prasowanej

Po okresie świątecznym pozostało nam w przedszkolu sporo różnych kawałków słomki barwnej. Kawałki możemy wykorzystać do zajęć zdobniczych bądź naklejanek. Zabieramy się do tego w ten sposób, że rurki słomki wkładamy do gorącej wody, po chwili wyjmujemy je palcem, rozdzieramy na połowę, rozkładamy płasko na pa-

pierze i prasujemy gorącym żelazkiem po dwu stronach. W ten sposób otrzymane płaskie paski możemy przycinać we wzory listków i płatków i zdobić pudełka lub też ciąć je do określonych kształtów i zaklejać całe przestrzenie jak to pokazano na rysunku wyżej zamieszczonym.

Konik — naklejanka ze słomy.

Z książek nadesłanych

M. Buyno - Arctowa. „KOCIA MAMA”. 120 stron. Wydanie VII, z 46 rysunkami W. Romeykówny, w barwnej obwolucie L. Jagodzińskiego. Wydawnictwo M. Arcta, Warszawa, 1937. Cena zł. 2,20.

W książeczce opisane są dzieje dziewczynki, wielkiej przyjaciółki zwierząt. Ciekawe przygody małych przyjaciół mogą dostarczyć szereg tematów do rozmów z dziećmi.

J. Gillowa. „MACIUSIOWA WIOSKA”, 40 stron, 32 ilustracje jedno- i dwu-barwne oraz barwna okładka St. Bobińskiego. Wydawnictwo M. Arcta, Warszawa, 1937. Cena zł. 1,80.

Z utworów składających się na „Macusiową wioskę” przebija znajomość wsi i przejawów jej życia. W krótkich wierszach autorka ujmuje

zagadnienia ciekawie i dostępne dla dzieci. Podane dla przykładu w tekście wierszyki pokazują nam jak można celowo użytkować teksty zawarte w książeczce do pracy w przedszkolu.

J. Porazińska, „W WOJTUSIOWEJ IZBIE”. W kolorowej okładce i z 33 rysunkami St. Bobińskiego. 56 stron. Wydanie V. Wydawnictwo M. Arcta, Warszawa, 1937. Cena zł. 1,30.

Autorka w szeregu wierszyków ożywia i personifikuje różne przedmioty: ławki, garnki, miski, każe rozmawiać zwierzętom, wyprowadza z kątów duszki domowe, czym porusza wyobraźnię dzieci. Z książeczki tej pp. wychowawczynie mogą czerpać bogaty materiał do rozmów z dziećmi.

Czas już uiścić prenumeratę za II-gie półrocze
Zaznaczamy dla ścisłości, że II-gie półrocze trwa
od stycznia do czerwca włącznie.

A. Bogusławski „MANEWRY”. W barwnej okładce z 8 ilustracjami A. Horowicza. 18 stron. Wydawnictwo M. Arcta, Warszawa, 1937.

Cena zł. 1.20.

Książeczka ta, której bohaterem jest wojskie polskie, zapoznaje dokładnie dzieci z żołnierzem polskim i jego służbą. Uczy jednocześnie rozpoznawać rodzaje broni i wskazuje zadania każdej z nich. Autor miłym,

gładkim a jednocześnie pełnym rozmachu wierszem opisuje przebieg manewrów tak barwnie i plastycznie, jakby prawdziwą bitwę. Tej bitwie „na niby” przygląda się dwoje dzieci, co tym bardziej zbliży do tej pięknie ilustrowanej książeczki małych czytelników. „Manewry” należą do kategorii tzw. książek obrazkowych do własnoręcznego kolorowania przez dzieci. Ilustracje są pełne realizmu i życia.

W myśl Zarządzenia ministerstwa W. R. i O. P. ferie świąteczne kończą

się 9.I. Zajęcia zaczynają się w przedszkolach 10 stycznia w poniedziałek.

„DLA ZDROWIA”. Miesięcznik poświęcony higienie życia codziennego.

Nasze życie codzienne, zwłaszcza zaś bytowanie stanu robotniczego i rolniczego odbiega znacznie od prymitywnych nawet zasad higieny, co odbija się bardzo przykrym echem na zdrowotności poszczególnych jednostek i rodzin, a nawet całych wsi, osiedli i miast. Braki higieniczne naszego życia wypływają jednak najczęściej nie z powodu niedostatku materialnego, ale prosto z nieświadomości jak żyć należy, by ustrzec się chorób.

Miesięcznik „Dla Zdrowia” porusza wszystkie tematy, związane ze zdrowotnością osobistą i społeczną.

Szeroki zasięg spraw poruszanych daje wystarczające odpowiedzi na najbardziej życiowe zagadnienia nauki, której zadaniem jest zapobiegać chorobom i dbać o zdrowie społeczeństwa.

„Dla Zdrowia uczy nie nużąc i bawi ucząc, powinno więc znajdować się w ręku każdego człowieka kulturalnego. Administracja, Warszawa, ul. Solna 18, przesyła numery okazowe pisma bezpłatnie, co ułatwi każdemu zapoznanie się z tym czasopiśmie.

Redaktor odpowiedzialny i Wydawca w imieniu Związku Polskiego Nauczycielstwa Przedszkoli i Wychowawców Zofia Witkowska.

REDAGUJE KOMITET.

Redakcja rękopisów nie zwraca.

Prenumerata roczna zł 12.—, półroczna zł 6.50; numer pojedynczy zł. 1.40. Dla członków Związku Polskiego Nauczycielstwa Przedszkoli i Wychowawców rocznie zł 10.—.

Ogłoszenia: 1/1 strona 150 zł, 1/2 strony 75 zł, 1/4 strony 40 zł, 1/8 strony 25 zł.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Marszałkowska 53-A m. 24, tel. 8-96-44, konto P. K. O. 16.685. Pocztowe konto rozrachunkowe 352.

Redakcja i Administracja czynna codziennie w godz. 9-ta—19-ta.

Zakłady Graficzne „Matador”, Warszawa, Grzybowska 41, tel. 9-58-44.